

PAPA FRANCESC
MISSATGE URBI ET ORBI

Nadal 2022

Diumenge, 25 de desembre de 2022

Benvolguts germans i germanes de Roma i d'arreu del món, bon Nadal!

Que el Senyor Jesús, nascut de Maria Verge, porti a tots vosaltres l'amor de Déu, font de fe i d'esperança; juntament amb el do de la pau, que els àngels van anunciar als pastors de Betlem: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima» (Lc 1,14).

En aquest dia de festa dirigim la mirada a Betlem. El Senyor va venir al món en una gruta i va ser posat en una menjadora per als animals, perquè els seus pares no van poder trobar lloc a l'hostal, malgrat que a Maria li havia arribat ja l'hora del part. Va venir a estar entre nosaltres en el silenci i en la foscor de la nit, perquè el Verb de Déu no necessita focus ni el clamor de les veus humanes. Ell mateix és la Paraula que dona sentit a l'existència, ell és la llum que il·lumina el camí. «Existia el qui és la llum veritable» —diu l'Evangelí—, «el qui ve al món i il·lumina tots els homes» (Jn 1,9).

Jesús neix entre nosaltres, és Déu-amb-nosaltres. Ve per a acompanyar la nostra vida quotidiana, per a compartir-ho tot amb nosaltres, alegries i dolors, esperances i inquietuds. Ve com un infant indefens. Neix en el fred, pobre entre pobres. Ho necessita tot i truca a la porta del nostre cor per a trobar calor i empara.

Com els pastors de Betlem, deixem que ens envolti la llum i anem a veure el signe que Déu ens ha donat. Vencem la letargia del somni espiritual i les falses imatges de la festa que fan oblidar qui és l'homenatjat. Sortim del bullici que anestesia el cor i ens condueix a preparar ornaments i regals més que a contemplar l'Esdeveniment: el Fill de Déu que va néixer per nosaltres.

Germans, germanes, tornem a Betlem, on ressona el primer plor del Príncep de la pau. Sí, perquè ell mateix, Jesús, és la nostra pau; aquella pau que el món no pot donar i que Déu pare va donar a la humanitat enviant el seu Fill. Sant Lleó Magne té una expressió que, en la concisió de la llengua llatina, resumeix el missatge d'aquest dia: «Natalis Domini, Natalis est pacis», 'el Naixement del Senyor és el Naixement de la pau' (Sermó 6,5).

Jesucrist és també el camí de la pau. Ell, amb la seva encarnació, passió, mort i resurrecció, va obrir el pas d'un món tancat, oprimat per les tenebres de l'enemistat i de la guerra, a un món obert, lliure per a viure en la fraternitat i en la pau. Germans i germanes, seguim aquest camí! Però per a poder-ho fer, per a ser capaços de caminar darrere de Jesús, hem de despullar-nos de les càrregues que ens ho impedeixen i que ens mantenen bloquejats.

I quines són aquestes càrregues? Quin és aquest "llast"? Són les mateixes passions negatives que van impedir que el rei Herodes i la seva cort reconegués i acollís el naixement de Jesús, és a dir, l'afecció al poder i al diner, la supèrbia, la hipocresia, la mentida. Aquestes càrregues impossibiliten anar a Betlem, exclouen de la gràcia del Nadal i tanquen l'accés al camí de la pau. I, efectivament, crus vents de guerra continuen bufant damunt la humanitat.

Si volem que sigui Nadal, el Nadal de Jesús i de la pau, contemplem el pessebre i fixem la mirada en el rostre de l'Infant que ens ha nascut. I en aquest petit semblant innocent reconeguem el dels infants que a cada racó del món anhelan la pau.

Que la nostra mirada s'ompli dels rostres dels germans i germanes ucraïnesos, que viuen aquest Nadal en la foscor, a la intempèrie o lluny de casa seva, a causa de la destrucció ocasionada per deu mesos de guerra. Que el Senyor ens disposi a fer gestos concrets de solidaritat per ajudar els qui estan patint, i il·lumini les ments dels qui tenen el poder de fer callar les armes i posar fi immediatament a aquesta guerra insensata. Lamentablement, es prefereix escoltar altres raons, dictades per les lògiques del món. Però la veu de l'Infant, qui l'escolta?

El nostre temps està vivint una greu manca de pau també en altres regions, en altres escenaris d'aquesta tercera guerra mundial. Pensem en Síria, encara martiritzada per un conflicte que va passar a segon pla però que no ha acabat; pensem també en Terra Santa, on durant els mesos passats van augmentar la violència i els conflictes, amb morts i ferits. Implorem el Senyor perquè allí, a la terra que el va veure néixer, es repregui el diàleg i la recerca de la confiança recíproca entre palestins i israelites. Que l'infant Jesús sostingui les comunitats cristianes que viuen per tot l'Orient Mitjà, per tal que en cada un d'aquells països es pugui viure la bellesa de la convivència fraternal entre persones pertanyents a credos diferents. Que ajudi en particular el Líban, per tal que finalment pugui recuperar-se, amb el suport de la comunitat internacional i amb la força de la fraternitat i de la solidaritat. Que la llum de Crist il·lumini la regió del Sahel, on la convivència pacífica entre pobles i tradicions es veu pertorbada per enfrontaments i violència. Que orienti per a una treva duradora al Iemen i per a la reconciliació a Myanmar i a l'Iran, per tal que acabin els vessaments de sang. Que inspire les autoritats polítiques i totes les persones de bona voluntat del continent americà a esforçar-se per pacificar les tensions polítiques i socials que afecten diversos països. Penso en particular en el poble haitià, que està sofrint des de fa molt de temps.

En aquest dia, en què és bonic tornar a reunir-se al voltant d'una taula ben parada, no traguem la mirada de Betlem, que significa 'casa del pa', i pensem en les persones que pateixen gana, sobretot els infants, mentre cada dia es malgasten grans quantitats d'aliments i es malbaraten béns a canvi d'armes. La guerra a Ucraïna ha agreujat encara més la situació i ha deixat poblacions senceres amb risc de carestia, especialment a l'Afganistan i als països del corn d'Àfrica. Qualsevol guerra —ho sabem— provoca fam i utilitza el menjar mateix com a arma, impeding-ne la distribució als pobles que ja estan patint. En aquest dia, aprenent del Príncep de la pau, comprometem-nos tots —en primer lloc els qui tenen responsabilitats polítiques—, per tal que el menjar no sigui més un instrument de pau. Mentre gaudim de l'alegria de trobar-nos amb els nostres, pensem en les famílies que estan més ferides per la vida, i en aquelles que, en aquest temps de crisi econòmica, tenen dificultats a causa de la manca de treball i del que és necessari per a viure.

Estimats germans i germanes, avui com en aquell temps, Jesús, la llum veritable, ve a un món malalt d'indiferència —malaltia greu—, que no l'acull (cf. Jn 1,11); encara més, el rebutja, com els passa a molts estrangers; o l'ignora, com molt sovint fem nosaltres amb els pobres. No ens oblidem avui de tants migrants i refugiats que truquen a la nostra porta a la recerca de consol, de calor i d'aliment. No ens oblidem dels marginats, de les persones soles, dels orfes i dels ancians —la saviesa d'un poble— que corren el risc de ser descartats; dels presos que mirem només pels seus errors i no com a éssers humans.

Germans i germanes, Betlem ens mostra la senzillesa de Déu, que no es revela als savis i als doctes, sinó als petits, als qui tenen el cor pur i obert (cf. Mt 11,25). Com els pastors, anem-hi també nosaltres sense triga i deixem-nos meravellar per l'esdeveniment impensable de Déu que es fa home per a la nostra salvació. Aquell qui és la font de tot bé es fa pobre¹ i demana com a almoïna la nostra pobra humanitat. Deixem-nos commoure per l'amor de Déu i seguim Jesús, que es va despullar de la seva glòria per a fer-nos partícips de la seva plenitud.²

Bon Nadal a tots!

¹ Cf. ST. Gregori Nazianzè, *Discurs* 45.

² Cf. *ibid.*